

УДК 338

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. Н.С. Грибан, гр. МгЗУІД – 16(л)
Науковий керівник доц. С.М. Бондаренко
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є вивчення шляхів удосконалення управління конкурентоспроможністю підприємств з боку інновацій.

Досягнення поставленої мети обумовило необхідність розв'язання таких завдань:

- вивчити сутність та процеси формування інноваційної конкурентоспроможності підприємства;
- визначити чинники, що впливають на інноваційну конкурентоспроможність підприємства.
- розробити рекомендації з активізації інноваційної конкуренто-спроможності підприємства.

Об'єктом дослідження є процеси формування та забезпечення інноваційної конкурентоспроможності підприємства.

Методи та засоби дослідження. При проведенні дослідження були використані методи узагальнення та порівняння у поєднанні з методами логічного аналізу.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів полягає у формуванні теоретико-методологічних положень удосконалення управління інноваційними процесами в системі підвищення конкурентоспроможності підприємств України у сучасних умовах.

Результати дослідження. Інноваційну конкурентоспроможність підприємства можна трактувати як здатність набувати конкурентних переваг шляхом ведення інноваційної діяльності. У роботі [2] надано термінологічний та понятійний апарат у сфері інноваційної діяльності.

Інноваційна конкурентоспроможність підприємства формується під впливом внутрішніх та зовнішніх чинників, у числі яких першочерговими є моделі організації інноваційної діяльності на господарюючому суб'єкті, вибір яких, в свою чергу, залежить від ряду чинників, зокрема від рівня розвитку і використання складових інноваційного потенціалу (рівень освіти робітників підприємства, стимулювання інноваційної діяльності, наявність капіталу та можливість його отримання для досліджень та розробок, та інші умови, що необхідні для успішного здійснення інноваційної діяльності) [4].

Важливу роль в інноваційній конкурентоспроможності відіграє і зовнішня ситуація. Сюди, перш за все, відноситься можливість доступу до зовнішніх джерел інновацій, ряд ринкових і неринкових умов. Це затребуваність продукції внутрішнім ринком; оподаткування; діяльність інноваційної інфраструктури поза підприємством; затребуваність продукції закордонним ринком; наявність державного замовлення; фінансування, кредити; страхування ризиків; стандартизація і сертифікація; захист інтелектуальної власності, ринок патентів і патентних послуг; поставки матеріалів і комплектуючих; відносини з великими фірмами та замовниками; відносини з органами місцевої влади та ін.

На сучасному етапі світового економічного розвитку головною ознакою конкурентоспроможності стає її інноваційність, тобто здатність системи до безперервного розвитку, оновлення та змін діяльності на основі засвоєння нововведень.

Інноваційність також означає використання наявного науково-технічного, інформаційного та інтелектуального потенціалу з метою подальшого розвитку, підвищення результатів діяльності та якості життя. Методом створення конкурентоспроможності є впровадження новачій [1].

Незважаючи на складнощі, що обумовлені новизною та творчим характером інновацій, керівникам підприємств необхідно здійснювати заходи щодо розробки, виробництва і удосконалення продукції та технології; розширення масштабів науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт; залучення висококваліфікованих наукових співробітників; удосконалення системи управління, стилю керівництва та структури підприємства; застосування нових методів комерційної реалізації нововведень. Це дозволить створювати нову інноваційну продукцію, яка буде пристосована до умов сучасного конкурентного середовища.

Успішне впровадження нових розробок вимагає удосконалення діючих показників економічної оцінки інновацій для зменшення ризику витрати коштів, вкладених інвесторами. Тому важливим елементом організаційно-економічного механізму управління новими розробками є обґрунтований вибір та оцінка впроваджуваних нововведень, визначення їх ефективності. Глибокий аналіз та оцінка затрат та очікування результатів від впровадження нових виробів дозволяє вибрати найбільш перспективні для освоєння виробу, в залежності від потенціалу та стратегічних цілей виробництва [5].

Удосконалення форм і методів управління інноваціями передбачає створення умов, необхідних для адаптації підприємств до освоєння нових проектів. Для цього необхідно проводити аналіз стану підприємств за характеристиками (рівень попиту споживачів на нову продукцію, кількість і стан конкурентів і т.д.).

Як доводиться у роботі [3] ефективне здійснення інновацій дозволяє створити визначальні стратегічні переваги в найбільш конкурентних галузях сферах діяльності. Підприємства-лідери досягають конкурентних переваг завдяки інноваціям, а саме шляхом використання як нових технологій, так і методів роботи, але після досягнення переваг утримання їх стає можливим тільки шляхом безперервних інновацій.

Висновки. Вирішальною ознакою конкурентоспроможності на сьогоднішній день стає її інноваційність. Інноваційна конкурентоспроможність підприємства на сьогоднішній день визначається здатністю набувати конкурентних переваг шляхом ведення ефективної інноваційної діяльності. На інноваційну конкурентоспроможність підприємства впливає сукупність внутрішніх та зовнішніх чинників.

Ключові слова: інноваційна конкурентоспроможність, інноваційна діяльність, інновації.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бондаренко С.М. Про механізм формування конкурентоспроможності [Текст] / С.М. Бондаренко, В.І. Бокій // Економіст. – 2001. - № 9. – С. – 58-59.
2. Винокуров В.И. Основные термины и определения в сфере инноваций / В.И. Винокуров // Инновации. – 2005. - № 4. – 21 с.
3. Касич А.О. Втілення концепції стратегічного управління в практику вітчизняних підприємств / Касич А.О. Бізнес-Інформ. – 2014. – № 11. – С. 290–294.
4. Мингалева Ж.А. Формирование инновационной конкурентоспособности хозяйствующих субъектов // Мингалева Ж.А., Гайфутдинова О.С. - Екатеринбург: Институт экономики УрО РАН, 2007.
5. Продиус И.П. Инвестиционное и инновационное предпринимательство: Учеб. пособие/ Продиус И.П., Владимирова Т.А., Диневич В.Т. – Одесса: ОЮИ ХНУВС, 2006.